

Fitxa per la Nules-pèdia / Museu de memòria oral

Nom/Cognom	Francisco Nogueres Esbrí, "Paco Colau"
Data de naixement	25 de setembre de 1945
Títol	<i>Paco Colau, un imprescindible del poble</i>
Categories	Escola, oficis
Data i lloc de l'entrevista	Divendres 31 de maig de 2019, a la residència
Equip entrevistador	Etnograma (Laura Yustas i Nelo Vilar)
Link	https://youtu.be/xPpZ0HYA2vM
Extracte	https://youtu.be/upNEZSQ3ZFA

Sinopsi:

Hem entrevistat a Paco Colau (1945), tan volgut i conegut al poble que no necessita presentació. Paco ens parla de la seua vida, del seu treball repartint diaris, de les seues festes preferides i de molt més. Ens havien recomanat molt que l'entrevistàrem i ha sigut un plaer xarrar amb ell un ratet. A més a més, ens fa el seu famós 'castell'. Recomanem veure-la sencera!

Transcripció:

A mi me diuen Francisco Nogueres Esbrí, Paco Colau.

Tot el món te coneix per Paco Colau, jo també te coneixia. Quin any vas nèixer, Paco?

El 25 de setembre de l'any 1945.

Bueno, estàs molt jove.

A setembre faré 74 anys.

I els teus pares, són tots de Nules?

Els meus pares ja han faltat.

Ja han faltat. Però eren de Nules.

Sí, sí.

I de quin barri eres tu?

Jo de Sant Xotxim. Semper també està al barri de Sant Xotxim.

Sí, sí, allà en front, clar. I a escola a on anaves?

Jo a escola he anat des que... Jo vaig escomençar a anar als 7 anys, dret, perquè anava a rastrons. Vaig escomençar a anar a escola als 10 anys, i vaig anar hasta els 15 i als 15 ja me'n vaig eixir d'allí.

Jo vaig prendre la comunió, perquè no anava bé, també als 10 anys. I el dia de la meua comunió me van dur... [Per anar] a l'església –al convent– mos van dur en cotxe perquè plovia molta aigua. I al vindre que vam eixir de missa, a peu, en paraigües, que també plovia a muntó. Tota la comunió plovent. I vam anar a dinar allí, vam fer una miqueta de convit, xocolata i ensaimades i tot això. Hasta l'hora de fer la paella.

La festa que més t'agrada és la del teu barri?

Del poble... dos festes m'agraden, o tres: Sant Xotxim, Sant Bartomeu i la Soledat. La Soledat i Sant Bartomeu m'agraden per les penyes.

I Sant Vicent?

I Sant Vicent pel pasacalle. Que ací hi ha un bar que se diu l'Olivereta que quan s'anava al pasacalles eixe bar està a tope de gent bevent.

En després jo repartia un diari que feia Ajuntament de Nules, que Semper era l'escriptor d'eixe diari, que se deia el *Noules*. Se deia el *Noules* i jo el repartia. Repartia el *Noules* i el diari *Mediterráneo*.

Reparties per totes les cases?

No, el *Mediterráneo* als bars.

Clar, el *Mediterráneo* als que pagaven clar.

I el *Noules* tot el poble.

És a muntó faena, el poble és a muntó gran.

Feien 3.800 *Noules* tots els mesos.

Estaries a muntó dies per a repartir-los.

A mi me costava cinc dies.

Això va ser hasta no fa molt, no?

El *Noules* van acabar de fer-lo en l'any 68. Hasta l'any 68 van fer el *Noules*. I del 68 al 70, eixos dos anys, no se va fer. El 70 van començar a fer un diari que es diu *Crònica de Nules*. Això ja no ho repartia. El repartia un sastre que li deien... que eixe sastre passa els enterros en mi la bandeja, en l'església als enterros. Li deien el sastre Mila.

Però tu vas estar repartint hasta fa molt poquet, no? Jo me'n recorde que te van fer una festa, una despedida.

Sí, ara encara repartisc alguna propaganda. Ara repartisc propaganda i de l'ajuntament als comerços. Quan jo era un poc més jove, que encara repartisc propaganda, repartia propaganda en un carro en banderes: la bandera nacional, la bandera espanyola i a vegades duia l'europea.

I ara l'ajuntament de Nules... Estic esperant que van a obrir-me una plaça al meu nom. Se diu plaça Paco Colau. Està antes d'arribar al camp de fútbol. La plaça eixa que m'han de fer se dirà eixe nom, i ara se diu la plaça Monfert [?]. Canviaran el nom i ficaran el meu nom.

Què sort, com si fores un ministre!

Jo també he dirigit la banda d'ací de Nules [5 min.]. M'agradaven molt els bous. Quan feien els bous a la plaça ficaven un entaulat i pujaven 8 o 10 músics del poble i jo els dirigia. Tipo xaranga.

Ja m'ho pense. Festes.

I tenia molts aplausos.

No m'estranya! Clar, tu sí que has sigut aficionat a la música tota la vida, això sí que ho sabíem.

Jo, la meua quinta, l'any 66 va ser Clavari Major de Sant Vicent.

Tenim dos fotos que ixes tu, volíem que ens contares què està passant en eixes fotos. A veure si les reconeixes i te'n recordes. Esta és una (foto 1). Ahí estàs tu.

Ah, sí, ahí és quan era xicotet. Era a un hort i eixe que està ahí aixina era un germà meu.

Ah, eixe és germà teu. I estàveu treballant al camp?

Sí.

Tu portes una aixà a muntó gran! I esta (foto 2)?

Eixa també [risses]. També al camp.

Ahí portaves la maquineta.

Ahí està en [inintel·ligible], una cistelleta [?]. Tot això.

Molt bon humor, no? Molt bon ambient.

Sí, això fa a muntó anys, i l'altra també.

És el mateix dia, aneu vestits iguals. No posa l'any, però ahí estàs molt jovenet!

Ahí era molt jovenet. Ara tinc jo... vaig a fer 74 anys al setembre, ara ne tinc 73. El 25 de setembre faig 74.

I com estàs ací en la residència?

Jo ací en la residència... bé! Més bé que quan estava en casa.

Clar perquè ací tens llibertat per anar i vindre quan vols...

I puc eixir al poble, isc al poble a passejar i torne.

Encara vas a vore els bous a la plaça a festes?

No, ara els veig ací per la tele.

Bueno, està bé també i és més segur. Que fa por [risses].

Quan era jove sí que anava a la Caixa a veure els bous. Anava a un bar que es diu la Caixa de Nules. I allí qualsevol persona enseguida me convidava.

I a Sant Xotxim has sigut fester?

L'ermita de Sant Xotxim? Sí. Jo a la festa de Sant Xotxim vivia davant de casa i tocava la campana quan n'hi havia alguna boda, a la novena, a la vetla del sant, a les misses... a la missa Major, a la missa de Difunts. I els dies de la Inauguració de la fira també se tocava, però jo eixos dies no la tocava perquè anava en la banda de música.

Tocaves un instrument?

No, instrument no. Jo quan era jovenet era avisador de tots els músics de la banda... al poble, que també corria, igual que repartia el *Nouias*. Corria pel poble avisant-los, pa ensayo, pa eixir a tocar al carrer...

A vosté el volen molt en Nules, el poble el vol molt. I per què el volen tant?

Perquè sóc graciós [risses].

Voí dir-li algo a la gent de Nules que el vorà?

Gent de Nules, prompte me voreu en una entrevista que m'han fet ací en el diari o en algo de la tele i estareu agraïts per lo que m'han entrevistat ací hui... hui a com estem?

A 30.

A 30.

A 31 ja.

... a 31 de mayo de 2019.

Perfecte, pues moltíssimes gràcies.

Si voleu us faig la traca.

Sí, clar que volem!

[traca/castell] Ja està! Això no és una traca, això és [...] de castell.

Què maravilla! Moltíssimes gràcies!